

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ.  
ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Στις 28 του Μάη υπογράφηκε στην ΑΘΗΝΑ η συμφωνία ένταξης της ΕΛΛΑΔΑΣ στην Ε.Ο.Κ.

Ταυτόχρονα ένας καταγλισμός κυβερνητικής προπαγάνδας χωρίς όρια καί δισταγμούς από τά μέσα μαζικής ενημέρωσης (TV καί ραδιόφωνο) για τά δήθεν κέρδη της χώρας από τήν ένταξη σκοπεύει νά δημιουργήσει μιá τεχνητή áτμóσφαιρα, εύφορίας για νά διασκεδάσει τús έντονες άνησυχίες του λαού, για τús συνέπειες που θά έχει ή πολιτική της ένταξης.

Για τús μικρομεσαίες επιχειρήσεις της πατρίδας μας που άγωνιούν για τús συνέπειες της ένταξης στό χώρο τους καί από τήν πλήρη συσκότιση του θέματος που έχει επιβάλλει ή κυβερνητική προπαγάνδα ή Έπιτροπή Συνεταιριστικού Ε.Β.Ε. έπισημαίνει τús συνέπειες κατ'άρχήν από τήν σύνδεση της ΕΛΛΑΔΑΣ μέ τήν Ε.Ο.Κ. τό 1962, δεύτερον τús συνέπειες, για τούς μικρομεσαίους της ΕΟΚ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ καί τέλος σέ συσχετισμό μέ τά παραπάνω τús συνέπειες της ένταξης για τούς ΕΛΛΗΝΕΣ μικρομεσαίους.

1. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΤΟΥ 1962

Η Ελλάδα υπέγραψε μέ τήν ΕΟΚ τό 1962 συμφωνία σύνδεσης μέ σκοπό νά προετοιμαστεύ σταδιακά για τήν ολοκληρωτική ένταξη στην ΕΟΚ τό 1984. Κύρια σημεία της συμφωνίας ήταν :

- α. ή χρηματοδότηση αναπτυξιακών έργων στην Ελλάδα,
- β. ή έναρμόνιση της γεωργικής πολιτικής, καί
- γ. ή άμοιβαία μείωση των δασμών για τά βιομηχανικά καί βιοτεχνικά προϊόντα.

Στόν τομέα της χρηματοδότησης ή συμφωνία σύνδεσης προβλεπε τήν χορήγηση δανείων από τήν Ευρωπαϊκή Τράπεζα Έπενδύσεων για νά χρηματοδοτηθούν σχέδια έπενδύσεων για τήν αύξηση της παραγωγικότητας της Έλληνικής Οικονομίας. (Βιομηχανία, γεωργία, βιοτεχνία). Μέχρι όμως τή μεταπολίτευση του '74 μέ τό πρό-

σχημα της δικτατορίας στη χώρα μας ή Ε.Ο.Κ. παγοποίησε την συμφωνία σύνδεσης μόνο ως προς τις υποχρεώσεις της προς την χώρα μας και έτσι διέθεσε μόνο τα δύο τρίτα από το πρώτο χρηματοδοτικό πρωτόκολλο, ενώ το υπόλοιπο επέτρεψε να χρησιμοποιηθεί 14 χρόνια αργότερα με την μεταπολίτευση. Όμως μετά το 1974 η σχετική αίτηση της Ελλάδας για χρηματοδότηση ύψους 480 εκατομμυρίων δολλαρίων θεωρήθηκε από την Κοινοτική Επιτροπή υπερβολικό και συνέστησε στο Συμβούλιο Υπουργών της την περικοπή του ... ζήτησε επίσης την απόρριψη της αίτησης της Ελλάδας για πρόσθετα δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων με όρους, που παρέχονται στα κράτη - μέλη της Κοινότητας.

Παρακάμπτουμε τον τομέα της γεωργίας και ερχόμαστε στο δασμολογικό τομέα, αφού αυτός μαζί με το χρηματοδοτικό δημιουργούν τις άμεσες συνέπειες για τους μικρομεσαίους. Στον δασμολογικό τομέα για τα βιομηχανικά - βιοτεχνικά προϊόντα η συμφωνία λειτούργησε. Έτσι η Ε.Ο.Κ. κατήργησε τους δασμούς για όλα τα προϊόντα που εισάγει από την Ελλάδα; όταν όμως υπήρχε κίνδυνος για την δικιά της βιομηχανία επέβαλε τις γνωστές ποσοτώσεις, όπως π.χ. στα κλωστοϋφαντουργικά.

Η ΕΛΛΑΔΑ αφ' ετέρου κατήργησε στις 31-10-74 ολοκληρωτικά τους δασμούς για όλα τα βιομηχανικά προϊόντα, που εισάγει από την Ε.Ο.Κ. και δεν παράγει ή υδία. Οι δασμοί για προϊόντα που παράγονται στην ΕΛΛΑΔΑ μειώθηκαν από 1-11-75 κατά 44% και ελαττώνονται κατά 8% κάθε 18 μήνες, ώστε να καταργηθούν τελείως την 1-11-84. Η Ελλάδα έπεδωσε επίσης να εξομοιώσει το δασμολόγιο απέναντι σε τρίτες χώρες με το δασμολόγιο της Ε.Ο.Κ. Έτσι η μέχρι σήμερα λειτουργία της συμφωνίας σύνδεσης εξασφάλισε την ελεύθερη ή με μειωμένο δασμό εισαγωγή προϊόντων της Ε.Ο.Κ. στην ΕΛΛΑΔΑ, απέδωσε δηλαδή σχεδόν όλα τα πλεονεκτήματα για τα όποια και συμφωνήθηκε.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ η ελεύθερη εισαγωγή των ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ βιομηχανικών και βιοτεχνικών προϊόντων, δεν έχει την ίδια αποφασιστική σημασία για την ΕΛΛΑΔΑ, γιατί οι ελληνικές εξαγωγές υψηλού βαθμού επεξεργασίας αποτελούν μόνο το 5% του συνόλου των εξαγωγών μας προς την Ε.Ο.Κ., το δέ 95% των εξαγωγών μας προς την Ε.Ο.Κ. αποτελείται από ακατέργαστες και ημικατεργασμένες πρώτες ύλες γεωργικών και βιομηχανικών προϊόντων χαμηλού βαθμού επεξεργασίας.

2. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.

Παρά τήν έλλειψη σφαιρικής πληροφόρησης γύρω από τίσ συνέπειες για τούς μικρομεσαίους τών χωρών τής Ε.Ο.Κ. μπορούμε νά έπισημάνουμε τά μηνύματα που έρχονται από τούς μικρομεσαίους τής Ε.Ο.Κ. "Έτσι γνωρίζουμε ότε στίς χώρες τής Ε.Ο.Κ. ήδη:

- α) Ένα έκατομμύριο καί πάνω βιοτεχνικές, έμπορικές, μεταφορικές μικρές έπιχειρήσεις καταστράφηκαν ή ξεπουλήθηκαν στίς πολυεθνικές χώρες νά ύπολογίζεται στόν άριθμό αυτές που συγχωνεύθηκαν άναγκαστικά.
- β) Στόν παράδεισο τής Ε.Ο.Κ. δημιουργήθηκε κατά μέτριους ύπολογισμούς ένα πολύ μεγάλο ποσοστό άνεργίας μέ 8.000.000 άνέργους.
- γ) ΈΗ ΔΑΝΙΑ που όταν έντάχθηκε είχε μηδέν άνεργία, σήμερα δηλώνει ποσοστό άνεργίας 7,5% καί ήδη οι προοδευτικές δυνάμεις τής Δανίας κενητοποιούνται για τήν άποδέσμευση τής χώρας τούς από τήν Ε.Ο.Κ.
- δ) Στήν ΑΓΓΛΙΑ καί ΙΡΛΑΝΔΙΑ ή μεγάλη άνεργία, τό κλείσιμο βιοτεχνικών καί μικρών έπιχειρήσεων είναι άπόρροια τής ένταξης, όπως δηλώνουν ύπουργοί καί οίκονομολόγοι, που άσχολούνται μέ τά Κοινοτικά.

Μά ή κυριαρχία τών πολυεθνικών στήν Ε.Ο.Κ. δέν έχει συνέπειες μόνο για τά νέα μέλη της, αλλά καί τά ιδρυτικά, όπως:

1. ΈΗ ΓΑΛΛΙΑ όπου σήμερα έχει 30.000 μεταλλουργούς άνέργους καί ύπολογίζουν ως τό 1980 νά φτάσουν τίσ 80.000.
2. Όπως στή Ν. ΙΤΑΛΙΑ, όπου επικρατούν οι ύδρες μέ τήν ΕΛΛΑΔΑ, οίκονομικές συνθήκες, που έπίσημα άναφέρεται από τήν Έταλική κυβέρνηση ότε τό κατά κεφαλήν εισόδημα μειώθηκε άντί νό αύξηθεϊ καί αύξήθηκε ή μετανάστευση τών κατοίκων προς τήν Β. Έταλία καί Δ. Ευρώπη προς άνεύρεση έργασίας σαν συνέπεια τής ένταξης τής ΙΤΑΛΙΑΣ στήν Ε.Ο.Κ.

Για τά προβλήματα αυτά τών μικρομεσαίων τής Ε.Ο.Κ. ή Κοινότητα δέν χαράζει σαφή πολιτική. Χαρακτηριστικό είναι ότε στήν έκθεση τής Κοινοτικής Έπιτροπής προς τό Συμβούλιο τών Έπουργών μέ θέμα "βιομηχανική πολιτική τής Κοινότητας" πουθενά δέν άναφέρεται πρόταση για τήν άνάγκη ύπαρξης πολιτικής για τίσ μικρομεσαίες έπιχειρήσεις.

Ένώ όμως η Ε.Ο.Κ. μέχρι σήμερα δεν έχει κάνει σχεδόν τίποτε για την ενίσχυση της βιοτεχνίας στο κοινοτικό χώρο, οι επί μέρους χώρες που την αποτελούν έχουν κάνει πολλά προς την κατεύθυνση αυτή στον εθνικό χώρο της κάθε μία. Έτσι πολλές από τις χώρες αυτές παρέχουν στις βιοτεχνικές επιχειρήσεις τους δάνεια από εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους για την ανάπτυξη και πληρέστερη οργάνωσή τους, για τον εκσυγχρονισμό του μηχανικού εξοπλισμού τους και την οργανωμένη προώθηση των πωλήσεών τους. Επίσης οι χώρες της Ε.Ο.Κ. σε εθνικό επίπεδο έχουν δημιουργήσει οργανισμούς για την παροχή εκτελεστικής βοήθειας στις μικρές επιχειρήσεις, όπως τα εθνικά κέντρα παραγωγικότητας, οι οργανισμοί τεκμηρίωσης και πληροφοριών, τα τεχνολογικά ινστιτούτα, που έχουν σαν αποστολή την παροχή τεχνικών συμβουλών προς τις επιχειρήσεις, την τεχνική επιμόρφωση του προσωπικού τους και την διενέργεια έρευνας.

Οι όπαδοί της ένταξης αναφέρουν σαν ευεργετικό αποτέλεσμα της σύνδεσης τον πολλαπλασιασμό των συναλλαγών μας με την Ε.Ο.Κ. Όμως το έλλειμα του εμπορικού ισοζυγίου μας με την Κοινότητα, όπως θα δούμε παρακάτω, μάς πείθει για το αντίθετο. Το έλλειμα του εμπορικού ισοζυγίου ΕΛΛΑΔΑΣ-Ε.Ο.Κ. πέρασε κατά την περίοδο 1963-1973 από τα 225 εκατ. δολάρια σε περίπου 1.200 εκατ. δολάρια. Εύμαστε έμεις αυτόι, που αγοράζουμε περισσότερο και αυτό, γιατί με την προοδευτική κατάργηση των δασμών δεν μπορούμε να ασκήσουμε εμπορική πολιτική σύμφωνα με τα συμφέροντα της χώρας μας. Επί πλέον οι εξαγωγές μας αυξάνονται με πολύ βραδύτερο ρυθμό.

Ειδικότερα κατά την περίοδο 1963-1976 ο ρυθμός των εξαγωγών μας ήταν 110% (1963 - 95 εκατ. δολλ. - 1976 - 200 εκατ. δολλ. ο δε ρυθμός αύξησε των εξαγωγών της Ε.Ο.Κ. προς την Ελλάδα 65% (1963 - 320 εκατ. δολλ. - 1976 527 εκατ. δολλ. κατά την περίοδο 1967 - 73, ο ρυθμός αντεστράφη υπέρ της Ε.Ο.Κ., η οποία αύξησε κατά 251% τις εξαγωγές της προς την Ελλάδα (από 527 σε 1.660 εκατ. δολλ.), ενώ οι Ελληνικές εξαγωγές προς την Ε.Ο.Κ. (από 110,5% σε 145,5% δηλ. από 200 σε 491 εκατ. δολλ.). Έτσι, ενώ το ποσοστό του ελλείματος του ισοζυγίου πληρωμών ΕΛΛΑΔΑΣ -ΕΟΚ ήταν μόνο 45% αυξήθηκε κατά 258%, δηλαδή από 327 εκατ. δολλ. σε 1169 εκατ. δολλ. Τελικά αυτόι οι αριθμοί είναι απαραίτητοι για να κατανοήσουμε ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει για επιβίωση σήμερα ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας, ο βιοτέχνης κ.λ.π., δεν

είναι τυχαίοι, αλλά είναι οι συνέπειες της σύνδεσης (όπως έγινε) της ΕΛΛΑΔΑΣ με την Ε.Ο.Κ.

3. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟ ΣΕ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΥΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σαν συνέπεια της διακυβέρνησης της χώρας από τις κυβερνήσεις της δεξιάς (κοινοβουλευτικές ή δικτατορικές) και των δυσμενών αποτελεσμάτων της σύνδεσης με την ΕΟΚ το 1962, αγωνίζονται να επιβιώσουν μέσα σ' ένα κλίμα αβεβαιότητας και απαισιοδοξίας, από έποψη αγοράς και πρώτων ύλων, πιστωτικής στενότητας και τεχνολογικής άγνοιας. Είναι γνωστή ή περιφρονητική στάση του τραπεζικού κατεστημένου προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που συχνά αναγκάζονται να καλύψουν τις πιστωτικές ανάγκες τους με προσφυγή στη ληστρική εκμετάλλευση του έξωτραπεζικού δανεισμού (τοκογλύφου).

Πέρα από την ήδη δύσκολη θέση που βρίσκονται σήμερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πρέπει να γνωρίζουμε ότι μετά την πλήρη ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., πρόσθετα μέτρα έρχονται να κάνουν ακόμα πιο δύσκολη την επιβίωσή τους. Μερικά μέτρα είναι τα ακόλουθα:

1. 'Η ολοκληρωτική κατάργηση των δασμών.
2. Κατάργηση του έξαγωγικού πρίμ για τις μικρές κυρίως εξαγωγικές επιχειρήσεις τουριστικών ειδών και λαϊκής τέχνης.
3. Κατάργηση των αντικυκλήτρων που είναι βέβαια ακόμα στη φάση των εισηγήσεων.
4. Χρηματοδότηση των τομέων εκείνων της οίκονομίας μας που το διευθυντήριο της Ε.Ο.Κ. θα κρίνει συμφέρον.
5. Το απόδοσεμεμένο ή δήθεν διαφορικό ώρδριο που σημαίνει ότι ο μικροεπαγγελματίας θα πρέπει να εργάζεται επί δωδεκαώρου βάσεως.
6. 'Η τυποποίηση των προϊόντων, που βέβαια είναι σωστή, αλλά άπαιτούν τεχνολογικές και οικονομικές δυνατότητες που δεν διαθέτουν οι Έλληνες μικρομεσαίοι.
7. 'Η απόδεσμευση του χρόνου έκπτώσεων.

Συμπερασματικά σε συσχετισμό με τις συνέπειες για τους μικρομεσαίους της Ε.Ο.Κ., τις συνέπειες από την σύνδεση του 1962 και των μέτρων για την έναρμόνιση προς το παραγωγό δίκαιο της ΕΟΚ ακόμα μπορούμε σε γενικές γραμμές να πούμε ότι άμεσες συνέπειες

ἀπὸ τὴν ἔνταξη στὴν Ε.Ο.Κ. γιὰ τοὺς μικρομεσαίους ἐπιχειρηματίες τῆς χώρας μας θὰ εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Τὸ κλείσιμο χιλιάδων μικρῶν βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.
2. Ἡ ἀναγκαστικὴ συγχώνευση χιλιάδων βιοτεχνικῶν - βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων στὰ μεγάλα μονοπωλιακὰ συγκροτήματα τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ ἡ μετατροπὴ τῶν μικροεπιχειρηματιῶν σὲ ἐργάτες τους.
3. Ἡ πλήρης ἐξαφάνιση ἀπὸ τὴν παραγωγὴ ὀρισμένων κλάδων, ὅπως π.χ. τῆς ἐπιπλοποιΐας ὅπως γράφτηκε στὸ διεθνῆ τύπο.
4. Τὸ κλείσιμο χιλιάδων μικροκαταστημάτων σὰν ἀποτέλεσμα τῶν δυσμενῶν δυνατοτήτων ἐργασίας (ἠρᾶριο - πιστώσεις) καὶ τῆς ἀδυναμίας ἀνταγωνιστικότητας πρὸς τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ τράστ που προφανῶς θὰ ἐγκατασταθοῦν στὴν ΕΛΛΑΔΑ.

Δὲν ὑποστηρίζουμε φυσικὰ ὅτι ἡ βιοτεχνία θὰ ἐξαφανισθεῖ σὰν κλάδος. Θὰ ὑπάρξει ὅμως μιὰ τεράστια ἀνακατάταξη - ὄχι ἀναδιάρθρωση - καὶ ἓνα φαινόμενο "κινητικότητας" ἀντίστοιχο περίπου τοῦ τομέα ἐργασίας.

Ὁ μέσος ὅρος στὶς χῶρες τῆς Ε.Ο.Κ. τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ἀπασχολοῦν 10-49 ἐργαζόμενους ἀνέρχεται σὲ 66%, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα 84%.

Ἡ μελλοντικὴ συρρίκνωση ἐπομένως εἶναι δοσμένη.

Σαφῆς εἶναι ἡ πρόθεση τῆς Ε.Ο.Κ. γιὰ τὶς μικρομεσαῖες ἐπιχειρήσεις. Στὴν παράγραφο 100 τοῦ 4ου μεσ. προγράμματος Οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Ο.Κ. (ἀπόφαση ἀριθ. 77/294/14-3-77) ρητὰ ἀναφέρεται: "Ἡ συγκρότηση τέτοιων ἐπιχειρήσεων (μικρομεσαίων) κίβω σὲ βιώσιμες βάσεις γίνεται κάθε μέρα καὶ πρὸς δυσκόλη, χῶρια ποὺ ἡ τεχνητὴ διατήρηση σὲ λειτουργία ὀρισμῶν ἐπιχειρήσεων τῆς κατηγορίας αὐτῆς μπορεῖ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν πληθωρισμό".

Μὰ καὶ αὐτὲς ποὺ θὰ ἐπιβιώσουν, θὰ λειτουργήσουν μόνο μὲ ἄρτια ὀργάνωση - γιὰ τὴν ὅποια δὲν προβλέπεται κοινοτικὴ ἐνίσχυση καὶ σχεδὸν μόνο σὰν ἐξαρτημένες μονάδες παραγωγῆς μεγάλων βιομηχανιῶν ἐνῶ τὸ τμήμα τῆς ἀγορᾶς ποὺ καλύπτουν μὲ τελικὰ προῖοντα, θὰ μειώνεται συνεχῶς.

Ἡ συνεχῆς ἀνανέωση τῆς τεχνολογίας - πολλές φορές ὄχι γιὰ λόγους παραγωγικοῦς, ἀλλὰ κερδοσκοπικοῦς ἢ μὲ στόχο τὴν συγκεντρο-

ποίηση- επιταχύνει τή διαδικασία αυτή.

Άκριβώς αυτή ή εξάρτηση από μεγάλες μονδες όπου ή επανεξαγωγή κεφαλαίων, ή μεταφορά τεχνολογίας και ή κερδοσκοπία σέ διεθνή πλαίσια δύνει τίσ δυνατότητες, αλλά και τά κίνητρα για τό άνετο ξεπέραςμα τών συνόρων από τό κεφάλαιο, τό κέρδος και τήν τεχνολογία, προδιαγράφει τή μούρα τών εξαρτημένων βιοτεχνιών, που δέν μπορούν όπως και ή εργασία άλλωστε, νά παρακολουθήσουν τή διαδικασία αυτή.

Ανάλογη φυσικά ανακατάταξη αναμένεται για τους μικρεμπόρους και τους μαγαζάτορες, που αναπτύσσονται γύρω από ένα "κίνητο" πόλο έλξης. Όταν οί πόλοι έλξης κινούνται ή αύξομειώνουν τήν παραγωγή, άρα και τό εργατοϋπαλληλικό δυναμικό, οί μικρομεσαίοι, που έχουν αναπτυχθεϊ για νά έξυπηρετήσουν τίσ ανάγκες του δυναμικού αυτού, μένουν στο κενό και άποροφώνται από "Σουπερ - μάρκετ" μέ υπαλληλοποίηση σ'αυτά τών επαγγελματιών κάτω από δυσμενεϊς όρους.

Βέβαια ή σημερινή πολιτική τής κυβέρνησης για έναρμόνιση τής χώρας προς τήν Ε.Ο.Κ. μάς δύνει άμεσα πρακτικά παραδειγματα για τίσ συνέπειες για τους μικρομεσαίους στην Ε.Ο.Κ., που εϊναι περισσότερο πευστικά για τό τί συνέπειες θά έχει για τους μικρομεσαίους ή ένταξη στην Ε.Ο.Κ.